

הַעִידֹתִי בְּכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. אֶת
 הַשָּׁמַיִם, הֵהוּא דְאֶתְמַר בֵּיהּ (מלכים א ח) וְאֶתְהַ תִּשְׁמַע
 הַשָּׁמַיִם. וְאֶת הָאָרֶץ, הֵהוּא דְאֶתְמַר בֵּיהּ (ישעיה סו) וְהָאָרֶץ
 הָדוּם רַגְלֵי כִי זְהוּ מִשׁׁכׁ הַעִידוֹתִי בְּכֶם הִיוּ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, כִּי מִשׁׁכׁ
 הַשָּׁמַיִם הוּא ז"א שְׁנאמֵר בּוּ וְאֶתְהַ תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, וּמִשׁׁכׁ הַאָרֶץ הִיא הַשְׁכִּינָה שְׁנאמֵר
 בּהּ וְהָאָרֶץ הָדוּם וְרַגְלֵהּ רַגְלֵי. וְעוֹד, תִּרְיִן סְהַדִּין: עֲמוּדָא
 דְאֶמְצָעִיתָא, וְצַדִּיק. וְאִינוּן ע"ד, מִן שְׁמַׁע אֶחָד. עַד, מִן
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד וְכֵן מַעֲיֵדִים עֲלֵיו עוֹד ב' עֵדִים
 שְׁהֵם ת"ת וִיסוּד, כִּי הֵנָּה עַד דַּת"ת הוּא אוֹתוֹת ע"ד שְׁבַתִּיבַת שְׁמַׁע וְבַתִּיבַת אַח"ד, וְעַד דִּיסוּד
 הוּא מִשׁׁכׁ בְּרוּךְ שֵׁם, לְעוֹלָם וָעֶד.

על פי שנים עדים יומת המת - הוא הס"מ הנקרא מת

עַל פִּי שָׁנִים עֵדִים אִו שְׁלֹשָׁה עֵדִים יוֹמַת הַמֵּת, דָּא
 סְמָאֵל, מֵת מַעֲקָרוּ וּמִשׁׁכׁ כִּי עַל פִּי שָׁנִים וְגו' יוֹמַת הַמֵּת, הַכוּוּנָה לְסַמָּא"ל
 הַנִּקְרָא מֵת מַעֲקָרוּ (במדבר יג) וַיִּשְׁאֹוּהוּ בַּמוֹט בְּשָׁנִים. לֹא יוֹמַת
 עַל פִּי עַד אֶחָד, דְּלֹא יֵהָא לִיְהִי חוֹלְקָא בְּאֵל אֶחָד וּמִשׁׁכׁ
 וַיִּשְׁאֹוּהוּ בַּמוֹט בְּשָׁנִים, הֵינּוּ שְׁמַפְרִידִים אוֹתוֹ מִהַקְדוּשָׁה בְּסוּד שָׁנִים, וְלִכֵּן 'לֹא יוֹמַת עַל פִּי
 עַד אֶחָד' וְהוּא מֵאֲחַר שְׁלֹא יֵהִי לּוּ חֶלֶק בְּא"ל אַח"ד דוּוֹן, דְּהֵינּוּ שְׁאוֹתוֹת א"ח הוּא ט"ס
 ד"א וְאוֹת ד' דְּמַלְכוּת מִשְׁלִימָה אוֹתוֹ בְּסוּד הַיַּיְחוּד לִי"ס.

אור הרשב"י

וְרַגְלֵהּ וְהֵנָּה הָדוּם הוּא עֵינֵי שְׁרַפְרָף וְכַסָּא קַמֵּן שְׁהַיּוֹשֵׁב עַל הַכַּסָּא הַגְּדוֹל מְנִיחַ עֲלָיו אֶת רַגְלָיו.

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

סְהִדוֹתָא דְשִׁקְרָא עַל יִשְׂרָאֵל, דְּטָעוּ בֵּין ו' לְז' דְּאִינוּן
 אֲתוּוּן ז' וְאִם הֵם יבואו להעיד עדות שקר על ישראל, ויאמרו שע"י חטא העגל הם
 טעו והפרידו בין אות ו' הקטנה דיסוד לאות ז' דמלכות הנקראת בת שבע שהם סוד אותיות
 ז' מתבית זומ"ם אז הקב"ה ימיתם ויבטלם בב"א. וְהָאֵי אֵיהוּ (ישעיה מג) עִם ז' ו'
 יִצְרְתִי לִי תְהִלָּתִי יִסְפְּרוּ והוא סוד מש"כ עם זו יצרתי לי וגו' דהיינו
 שהקב"ה יעיד על ישראל שהם מייחדים את ז"א ע"י יסודו המשפיע במלכות.

סוד החמץ בשעה שישיית בסוד ההורג את הנפש

וְלֹא יִתְיַחַד ו' עִם ז', אֶלָּא בְּשִׂרְפַת חֻמֵץ, דְּבֵין ו' לְז'
 והנה לא יתייחד ו' הקטנה דיסוד עם ז' דמלכות אלא רק בשריפת חמץ שהוא סוד

ביעור הקלי' המפרידות בין ו' הקטנה דיסוד לז' דמלכות. וְאִף עַל גַּב
 דְּמִדְּאוּרֵייתָא אֵיהוּ עַד סוֹף שִׁית, גְּזָרוּ רַבָּנָן, אוֹכְלִין כָּל
 אַרְבַּע, וְתוֹלִין כָּל חֲמִשׁ, וְשׁוֹרְפִין בְּתַחֲלַת שֵׁשׁ והגם

שמהתורה זמן ביעור חמץ הוא עד סוף שש שעות, מכל מקום גזרו חז"ל שאוכלים חמץ כל
 שעה רביעית[רזו] כנגד המלכות שהיא בדלו"ת מצד שליטת הקלי', ולא אוכלים ולא שורפים
 כל שעה חמישית והוא כאשר אין בה' דמלכות אחיזה לקלי', ושורפים בתחילת שש ובוה
 מבערים את חמץ הקלי' מלפני המלכות שבאה להתייחד עם ו' דז"א. וְאוֹלְפֵי מְאִירֵי
 מִתְנִיתִין מִסְהָדוֹתָא דְשַׁעֲתֵי דְחֻמֵץ, לְסְהָדוֹתָא

אור הרשב"י

[רזו] כדאיתא בפסחים דף יב עמוד ב' תנן, בתחילת שש. רבי יהודה אומר: אוכלין כל
 רבי מאיר אומר: אוכלין כל חמש, ושורפין ארבע, ותולין כל חמש, ושורפין בתחילת שש.

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

דְּבִדִּיקוֹת דְּסִהְרֵי, דִּיהוּא דְהַרְג אֶת הַנֶּפֶשׁ. וְכֹלֵא
 מִפְּרָשׁ בְּמִתְנִיתֵין ובוהו למדו חכמי המשנה מהעדות של שעות החמץ ששורפים
 בתחילת שעה ששית, לבין העדות שצריכים בדיקות לוודא האם הוא הרג את הנפש, דהיינו
 סוסוד החמץ בשעה ששית מפריד בין ו' דיסוד לז' דמלכות, וכן ההורג את הנפש הוא מפריד
 ופוגם במלכות הנקראת נפש, והכל כבר מבואר במשנה[ר?ח]. וְיִקְיִים בְּהוֹן, אֲרִי

אור הרשב"י

בתחלת חמש וקטעי פלגא דשעתא לאחוריה.
 וכו' אול רב הונא בריה דרב יהודה אמרה
 לשמעתתא קמיה דרבא, אמר: ומה אילו
 דייקינן בהני סהדי דהאי דקאמר שלש -
 בתחלת שלש, והאי דקאמר חמש - בסוף
 חמש, והויא עדות מוכחשת ולא קטלינן, ואנן
 ניקום ונקטיל מספיקא? ורחמנא אמר ושפטו
 העדה והצילו העדה! אלא אמר רבא: לדברי
 רבי מאיר אדם טועה שתי שעות חסר משהו,
 לדברי רבי יהודה אדם טועה שלש שעות
 חסר משהו. לדברי רבי מאיר אדם טועה שתי
 שעות חסר משהו, מעשה כי הוה - או
 בתחלת שתיים או בסוף שלש, וחד מינייהו
 קטעי שתי שעות חסר משהו. לדברי רבי
 יהודה אדם טועה שלש שעות חסר משהו,
 מעשה כי הוה - או בתחלת שלש או בסוף
 חמש, וחד מינייהו קטעי שלש שעות חסר
 משהו. וכו'.

תנן, רבי מאיר אומר: אוכלין כל חמש,
 ושורפין בתחילת שש. רבי יהודה אומר:
 אוכלין כל ארבע, ותולין כל חמש, ושורפין

[רלח] כדאיתא בפסחים דף יא עמוד ב'
 ואילך, תנן התם: אחד אומר בשנים בחדש
 ואחד אומר בשלשה - עדותן קיימת, שזה
 יודע בעבורו של חדש וזה אינו יודע בעבורו
 של חדש. אחד אומר בשלשה ואחד אומר
 בחמשה - עדותן בטלה. אחד אומר בשתי
 שעות ואחד אומר בשלש שעות - עדותן
 קיימת, אחד אומר בשלש ואחד אומר בחמש
 - עדותן בטלה, דברי רבי מאיר. רבי יהודה
 אומר: עדותן קיימת. אחד אומר בחמש ואחד
 אומר בשבע - עדותן בטלה, שבחמש חמה
 במזרח ובשבע חמה במערב. אמר אביי:
 כשתמצא לומר, לדברי רבי מאיר - אין אדם
 טועה ולא כלום, לדברי רבי יהודה - אדם
 טועה חצי שעה. לדברי רבי מאיר אין אדם
 טועה ולא כלום, מעשה כי הוה במיפק תרתין
 ומעייל תלת, והא דקאמר שתיים - בסוף
 שתיים, והא דקאמר שלש - בתחלת שלש.
 לדברי רבי יהודה אדם טועה חצי שעה,
 מעשה כי הוה - בפלגא דארבע הוה, והאי
 דקאמר שלש - בסוף שלש וקטעי פלגא
 דשעתא לקמיה, והאי דקאמר חמש -